

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک

۱۴ جون ۲۰۱۵

مجلس بیست و یکم (در عدم توجه به خلق)

شامگاه روز سه شنبه پانزدهم ذی القعدة سال ۵۴۵ هجری قمری شیخ عبدالقادر گیلانی (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ) در مدرسه چنئی فرمودند:

دنیا حجاب آخرت است، و آخرت حجاب لقاء و قرب پروردگار و آفریننده دنیا و آخرت است. مخلوق جملگی حجاب خالقند، هرگاه با آنان بودی در حجاب خواهی بود. به دنیا و خلق آن توجه مکن، و غیر از خدا چیزی در در نظر نگیر، تا با قدمهای باطن و درستی زهد، و بری از تمام علایق، به درگاه حق ببائی، و تنها از وی مددجویی و او را فریادرس بدانی، و تماشاگر صنعت و علم او باشی. هرگاه این مرحله را پشت سر گذاشتی و قلب و باطن متوجه خدا شد، ترا نزدیک می کند و مقرب می گرداند، و حیات روحی می بخشد، و ایردهای مردم فرمانروائی می دهد، و طیب قلوب می گرداند. در این حال وجودت برای اهل دنیا نعمتی خواهد بود، چنان در روحیه آنان نفوذ خواهی کرد که بسادگی- تعینات و تعلقات و دارائی شان را گرفته و به دست فقراء و نیازمندان می رسانی- طبعاً بالاینچنین روحیه ای- تلاش جهت کسب روزی خویش در حکم عبادت است. هر کس دنیا را اینچنین به دست آورد، زبانی بدونی رساند، بلکه از گزندش در امان است بهره دنیائی اش از آلودگیها پاک می گردد. ولایت در چهره اولیاء نشانه هائی دارد که اهل فراست و دانائی آن را تشخیص می دهند. علائم و نشانه های آنان دلیل بر ولایت است نه زبانشان، و ادعایشان- .

هر کس طالب رستگاری است باید تمامی وجود خویش را در راه خدا بذل کند، و باجان و دل از دنیا و خلق آن روی گردان شود، ظرافت و دقت اینکار مانند بیرون کشیدن تارموی از خمیر یاشیر است. و همچنین از آخرت نیز باید بگریزد، و غیر ذات خداوند به هیچ چیز توجه نکند. در این هنگام است که حق هر ذی حقی را (با سعه صدر) به دستش می دهد. به گونه ای از دنیا و آخرت بهره بگیر که آنها خدمتکار تو باشند. طوری به دنیا توجه مکن که اونشسته و تو بر پای ایستاده و در خدمتش باشی. (بدان) هر آنکس که بر درگاه خدامقیم باشد، دنیا مانند خادمی طبق بردست در پیشگاهش حاضر می شود. اما هر کس بر درگاه عطای دنیا ایستاد، دنیا او را خوار و ذلیل می کند.

تمام کائنات در پیشگاه حق ناتوان، و توانگری و عزت منوط به اراده خداوند عزوجل است.

قوم راستان در دنیا از خدا به اخلاص و تنگدستی راضی اند، و به این که در آخرت مقام قرب می یابند شادمانند. از خدا جز خدا چیزی درخواست نمی کنند. می دانند که روزی مقسوم است، پس در به دست آوردن آن تلاش بی حاصل نمی نمایند و می دانند که درجات آخرت و نعمتهای بهشت نیز مقسوم است، لذا اعمال حسنه خود را به خاطر آن انجام نمی دهند، و جز خدای عزوجل چیزی دیگری را منظور ندارند. هرگاه درهای بهشت به روی آنها گشوده شود، و داخل شوند، تا نور ذات حق را مشاهده نکنند، دیده نگشایند.

تنهایی رادوست بدار، چه هرکس قلبش از خلق و اسباب و سبب های ظاهری خالی، و به قدر ممکن از دنیا راضی نشد، نمی تواند در راه انبیاء و صدیقین و صالحین قدم بگذارد. در طلب فراوانی و ازدیاد مال دنیا مباش، که هلاکت خواهد نمود. حسن بصری درود خدا بر اوباد فرمود: مردم را به علم و کلام درست پند بده. ای واعظ باید باصفای باطن و تقوی قلبی مردم را پند دهی، نه باظاهر آراسته و ندرن ناپاک.

خداوند پیش از آفریدن انسانها، ایمان را در قلب آنان قرار داده است. ولی نباید بدان قناعت کرد و به آن متکی بود، بلکه باید در کسب ایمان کامل و یقین درست کوشش کرد، و خود را در معرض نسیم رحمت حق قرار داد، و بر درگاه حق ملازم بود، و قلباً در کسب ایمان (کامل) کوشا بود. شاید خداوند تبارک و تعالی آن را بدون رنج و زحمت به ما ارزانی دارد.

(ای رهرو) صفاتی را که خداوند برای خود بیان فرموده تأویل مکن، همچنان که صحابه و تابعین تأویل نکرده اند. مثلاً خداوند می فرماید: پروردگار بر عرش قرار دارد، باید بدون تشبیه و تعطیل و تجسم آن را پذیرفت.

بار خدایا، ما القای خود روزی فرما و مؤیدمان دار، و از بدعت و نوآوری بدور.

«وَأَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»